

A tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatások végrehajtása

Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatások végrehajtásáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó, „Az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része” című iránymutatásokról szóló, 2010. szeptember 8-i álláspontjára¹,
 - tekintettel az „Éves növekedési jelentés: az EU válságra adott átfogó válaszlépéseinek előmozdítása” című, 2011. január 12-i bizottsági közleményre (COM(2011)0011), és a közös foglalkoztatási jelentés ahhoz csatolt tervezetére,
 - tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatásról szóló tanácsi határozatra irányuló, 2011. január 12-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0006),
 - tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2010. október 21-i 2010/707/EU tanácsi határozatra²,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 148. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az éves növekedési jelentés elfogadását követően a Bizottság azt javasolta, hogy a 2010-es foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokat 2011-re is terjesszék ki,
- B. mivel a jelenlegi gazdasági válság folyamatosan kihívásokat támaszt a növekvő munkanélküliség és a társadalmi kirekesztés terén,
- C. mivel a gazdasági talpraállítás és növekedés, a foglalkoztatás, a szegénység elleni küzdelem és a társadalmi integráció szorosan kapcsolódnak egymáshoz,
- D. mivel az európai foglalkoztatási stratégia és a tagállamok foglalkoztatási iránymutatásai alkotják azt a két fő eszközt, amely az EU-t és a tagállamokat az Európa 2020 céljainak és célkitűzéseinek megvalósítása irányába tereli,
- E. mivel a szociális partnerek és egyéb érdekelttek bevonásával az oktatási és képzési rendszer minőségének és hatékonyságának javítása révén minden szinten haladéktalanul fokozni kell az erőfeszítéseket a munkaerő képzettségének javítása érdekében,

Az irányítás megerősítése és az Európa 2020 célkitűzések megvalósítására irányuló erőfeszítések fokozása

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0309.

² HL L 308., 2010.11.24., 46. o.

1. úgy véli, hogy mivel a Bizottság javasolta a 2010-es foglalkoztatáspolitikai átvitelét 2011-re, a nemzeti reformprogramok válnak a fő makrogazdasági felügyeleti és iránymutatási eszközzé; helyteleníti, hogy az Európai Parlamentet e folyamatba nem vonják be, és hogy arról viták sem folynak;
2. úgy véli, hogy a foglalkoztatottságot és a munkanélküliséget illetően az EU-ra és a tagállamokra váró főbb kihívásokat a makrogazdasági egyensúlyhiányokkal kapcsolatosan az európai foglalkoztatási iránymutatások keretében tervezett fellépéseknek is tükrözniük kellene;
3. úgy véli, hogy az éves növekedési jelentés és az Európai Szemeszter a gazdaságpolitika megerősített összehangolásának alapvető eszközei, és így a válságra adott uniós válasz fontos részei; rámutat azonban, hogy e programok során tiszteletben kell tartani a demokratikus folyamatokat, és azoknak támogatniuk, nem pedig helyettesíteniük vagy csökkenteniük kellene a Szerződésben foglalt meglévő eszközök – különösen a tagállamok átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásainak és foglalkoztatáspolitikai iránymutatásainak – jelentőségét, amelyek kialakításába egyébiránt a Parlamentet be kell vonni, és amely utóbbi esetén vele konzultálni kell; egyetért azzal, hogy ezeket az eszközöket integrálni kell az Európai Szemeszter keretébe, és hogy a felelősségérzés és a demokratikus elszámoltathatóság fokozására irányuló konkrét bizottsági és tanácsi célkitűzésnek eleget téve különös figyelmet kell fordítani jelentőségük megőrzésére;
4. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a tagállamoknak nyújtott politikai tanácsadás során tartsák tiszteletben a szubszidiaritás elvét, és a bérek és nyugdíjak terén folytatott szociális párbeszédet is, és az EUMSZ 153. cikkének (5) bekezdésével összhangban, valamint a nemzeti gyakorlattal megegyezően tartsák tiszteletben a tagállamok és a szociális partnerek vonatkozó hatásköreit;
5. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot az Európa 2020 stratégia, valamint a megerősített európai gazdaságirányítás hatékonyságának és demokratikus legitimitásának biztosítására; hangsúlyozza, hogy ehhez az Európai Parlament érdemben és időben be kell vonni a felügyeleti és szakpolitikai koordinációs folyamatokba; helyteleníti, hogy az éves növekedési jelentésben javasolt ütemterv nem tesz említést az Európai Parlamentnek a folyamatban betöltött szerepéről;
6. felhívja a tagállamokat, hogy a nemzeti parlamenteket, a szociális partnereket, a regionális és a helyi hatóságokat, valamint a civil társadalmat jobban vonják be, és velük rendszeresen konzultáljanak; úgy véli, hogy a nemzeti reformprogramokban nincs információ a konzultációs eljárásról, és ezt a helyzetet orvosolni kell;
7. tudomásul veszi a tagállamok előzetes nemzeti foglalkoztatási célkitűzéseit; mély aggodalmának ad hangot az ambíció teljes hiánya miatt, különös tekintettel arra, hogy a becsült összesített eredmény a legjobb esetben is több mint 2 százalékponttal alul marad annak az uniós központi célértéknek és vállalásnak, hogy a foglalkoztatottságot 2020-ra 75%-ra emeljük;
8. felhívja a tagállamokat, hogy úgy alakítsák ki nemzeti foglalkoztatási célkitűzéseiket, hogy azok egybeessenek az uniós célkitűzésekkel, és hogy ezeket a célkitűzéseket vegyék ugyanolyan komolyan, mint a költségvetési konszolidációra irányuló célkitűzéseket;

9. felhívja továbbá a tagállamokat arra is, hogy szenteljének kiemelt figyelmet és tűzzenek ki nemzeti szintű célokat az egyes olyan alcsoportok tekintetében, mint a fiatalok, a nők, a fogyatékkal élő és az idős munkavállalók;
10. felhívja a tagállamokat, hogy amennyiben még nem tették meg, tűzzenek ki nemzeti szintű célokat a társadalmi befogadás és a szegénység elleni fellépés vonatkozásában, valamint foglalkozzanak a munkaviszonyban lévő, de szegénységben élő emberek egyre kiterjedtebb problémájával; felhívja a tagállamokat, hogy ennek kapcsán gondoskodjanak az Európai Tanácsban megállapodott célok teljesítéséről és arról, hogy a célkitűzések közötti – különösen a foglalkoztatás, az oktatás és képzés, valamint a társadalmi befogadás és a szegénység terén jelentkező – átjátszásokat kellően figyelembe vegyék;

A foglalkoztatási iránymutatások végrehajtásának biztosítása

11. rámutat, hogy a gyenge gazdasági növekedési kilátások korlátozzák a munkahely-teremtési és foglalkoztatási lehetőségeket;
12. felhívja az Európai Tanácsot, hogy az éves növekedési jelentésben szereplő, a költségvetési konszolidáció a 2011–2012-es időszakban történő előtérbe helyezésére irányuló bizottsági javaslatok tárgyalásakor a foglalkoztatási kérdéseket ne sorolja hátra;
13. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak haladéktalanul fokozniuk kell erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy az összes kiemelt jelentőségű célkitűzést teljesíteni tudják, ideértve a foglalkoztatottság szintjének növelését, a munkanélküliség csökkentését, az új, alacsony széndioxid-kibocsátásra épülő gazdaságban rejlő foglalkoztatási lehetőségek kiaknázását és a munkaerő képzését, a minőségi munka és az egész életen át tartó tanulás előmozdítását, valamint a szakmai és magánélet összeegyeztetésének elősegítését; úgy véli, hogy ezeket a célkitűzéseket bele kell foglalni a nemzeti reformprogramokba;
14. ezzel összefüggésben rámutat a strukturális alapok, és különösen az Európai Szociális Alap alapvető szerepére a válság által a foglalkoztatásra gyakorolt hatások mérséklése szempontjából; úgy véli, hogy az alapokat a legsúlyosabb nehézségekkel küzdő csoportok a munkaerőpiacra történő belépésének vagy ottmaradásának támogatására kell felhasználni;
15. úgy véli továbbá, hogy az Európa 2020 célkitűzések teljesítése szempontjából a hatékonyabb munkaerő-piaci intézkedések bevezetésén túlmenően szorosabb együttműködésre van szükség a foglalkoztatáspolitikára, a szociálpolitika és a többi szakpolitika között, különös tekintettel a makrogazdaságra, a kutatás-fejlesztésre és az innovációra, valamint az oktatásra és képzésre;

A több és jobb foglalkoztatási lehetőség megteremtésére irányuló erőfeszítések fokozása

16. felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti reformprogramjukban biztosítsanak kiemelt helyet a munkaerő-piaci részvétel fokozásának, a munkanélküliség elleni fellépésnek és a munkaerő-piacról való hosszú távú kirekesztés megakadályozásának;
17. úgy véli, hogy a munkaerő-piaci kereslet fokozása érdekében nagyobb hangsúlyt

kellene fektetni a foglalkoztatás minőségére, a méltó munkára és az ellátási oldalra összpontosító gazdaságpolitikára;

18. ebben az összefüggésben úgy véli, hogy nagyobb erőfeszítéseket kell tenni a fiatalokban – ideértve az oktatásból idejekorán kimaradó fiatalokban –, valamint a nőkben, az idősökben, a hátrányos helyzetű és fogyatékossgal élő emberekben, a migránsokban és az etnikai kisebbségekhez tartozókban – többek között a roma származásúakban – rejlő lehetőségek kiaknázása érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy munkaerő-piacukat igazítsák e csoport mindenkori szükségleteihez és képességeihez;
19. hangsúlyozza, hogy szükség van olyan politikákra, amelyek a fiatalok számára megkönnyítik az iskolapadból a munka világába való átmenetet; rámutat arra, hogy előreláthatóan nagy a kockázata annak, hogy az oktatásból idejekorán kimaradó fiatalok szegénységben fognak élni; hangsúlyozza, hogy az ebben az összefüggésben kialakított bármilyen rugalmas vagy ideiglenes munkalehetőséggel egyidejűleg a képzési lehetőséghez való jogot és a társadalombiztosításhoz való hozzáférést is biztosítani kell, és hogy e foglalkoztatási formáknak elő kellene segíteniük a biztosabb munkaviszonyra való áttérést;
20. felhívja a tagállamokat, hogy folytassák olyan politikák kidolgozását, amelyek segítségével egyre több nőt lehet a munkaerő-piacra vonzani és ott tartani, ideértve a családjukról gondoskodó nők szükségleteit kielégíteni hivatott, elérhető árú és jó színvonalú gondozási lehetőségeket és a rugalmas munkaidő-beosztást;
21. rámutat a célzott aktiválási és készségfejlesztési politikáknak az alacsony képzettséggel vagy semmilyen képzettséggel nem rendelkező, a válság által leginkább sújtott és a hosszú távú munkanélküliség kockázatának leginkább kitett személyek támogatásában betöltött szerepére;
22. sürgeti a tagállamokat, hogy tulajdonítsanak kellő jelentőséget a magas színvonalú oktatás és képzés biztosításának, az egész életen át tartó tanulásnak és a képzettségek elismerésének;
23. felhívja a tagállamokat, hogy a munkaerő-piaci igények elemzésére szolgáló eszközök fejlesztése, valamint az oktatási és képzési rendszernek a képzettségek időszerűtlenségét áthidaló átalakítása révén fektessen be nagyobb mértékben a szakmai és földrajzi mobilitás támogatásába;
24. hangsúlyozza a munkahelyteremtéshez például a kkv-k, az önfoglalkoztatás és a vállalkozások támogatásán keresztül hozzájáruló foglalkoztatáspolitikák jelentőségét;

A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni határozott fellépés

25. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a tagállamok eleget tegyenek a foglalkoztatottsági szint növelésére, a szakmai képzettség javítására, a munkahelyteremtésre, a szegénység csökkentésére és a társadalmi befogadás kiterjesztésére irányuló kötelezettségvállalásoknak;
26. hangsúlyozza, hogy a szociális védelmi rendszerek elismert szerepet játszottak a gazdaság stabilizálásában és a válság társadalmi hatásainak enyhítésében; felhívja ezért

a tagállamokat, hogy különösen amennyiben költségvetési konszolidációra van szükség, gondoskodjanak arról, hogy a szociális védelmi rendszerek továbbra is megfelelő támogatást nyújtsanak, és hogy képesek legyenek ellátni a képzettségek és a munkavállalási képesség megőrzésében és javításában rájuk váró szerepet annak érdekében, hogy az emberi tőkét megtartsuk, továbbfejlesszük, és a gazdasági talpraállás adta lehetőségeket teljes mértékben kihasználjuk;

27. rámutat, hogy a társadalmi kirekesztés és a szegénység csökkentése terén alapvető fontosságú lenne a legjobb gyakorlatok és tapasztalatok tagállamok közötti hatékonyabb cseréje, és hogy ez hozzájárulhatna a szegénység csökkentésére vonatkozó, az Európa 2020-ban megjelölt célkitűzések megvalósításához;

o

o o

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.